

SAMEN WERKEN AAN ZORG EN VEILIGHEID

Regionale Zorg- en
Veiligheidsconferentie 2022

Samen werken aan zorg en veiligheid

Op donderdag 19 mei bezochten bijna driehonderd professionals de derde Regionale Zorg- en Veiligheidsconferentie in De Kuip. Deze dag vol kennisuitwisseling via workshops, inspirerende sprekers en informele ontmoetingen werd georganiseerd door het Regionaal Informatie- en Expertisecentrum (RIEC) Rotterdam, de VeiligheidsAlliantie regio Rotterdam (VAR), het Zorg- en Veiligheidshuis Rotterdam-Rijnmond (ZVHRR) en het Zorg- en Veiligheidshuis Zuid-Holland Zuid (ZVHZH).

De deelnemers, onder wie bestuurders, beleidsmakers en leidinggevenden uit de regio Rotterdam en Zuid-Holland Zuid, kregen de gelegenheid om kennis te maken met de laatste ontwikkelingen in het zorg- en veiligheidsdomein. Van Cyber Security tot de aanpak van crimineel pandgebruik en van de hulp met multi-problematiek tot de strijd tegen sextortion. Er zijn in totaal twintig verschillende workshops gegeven. In dit magazine vind je een impressie van een aantal workshops, interviews met plenaire sprekers, bezoekers en leidinggevenden van de organiserende partijen: RIEC Rotterdam, VAR, Zorg- en Veiligheidshuizen Rotterdam-Rijnmond en Zuid-Holland-Zuid. Dit e-zine is 'doorklikbaar' en verstuurd aan alle genodigden van de Zorg- en Veiligheidsconferentie 2022.

Klik op bovenstaand scherm voor een video-impressie van de Zorg- en Veiligheidsconferentie 2022.

Inhoudsopgave

P. 02 **Opening door
> dagvoorzitter
Michiel Vermaak**

P. 04 INTERVIEW MET MICHIEL VERMAAK
> **Symptomen en
oorzaken: wie is
de mens achter
probleemgedrag?**

P. 06 **Trendwatcher en
> futurist Richard
van Hooijdonk**

P. 08 WORKSHOP
> **Virtual reality-
experience LVB
(Licht Verstande
lijke Beperking)**

P. 10 WORKSHOP
> **Shanks, drill-
muziek en
straatcultuur**

P. 12 INTERVIEW MET DITY MUDDE
> **"Systeemfouten
ontrafelen?
Bundel kennis
over zorg en
veiligheid"**

P. 14 WORKSHOP
> **Multi-problematiek
in de wijk aangepakt**

P. 18 **Illusionist Jochem
> Nooyen: 'Privacy'**

P. 20 **Van een geweld-
> dadig naar
een geweldig
Rotterdam**

P. 22 INTERVIEW MET HANS LESSCHER
> **"Samenwerken
is essentieel
om resultaten te
behalen"**

P. 24 WORKSHOP
> **Crimineel
pandgebruik:
herkent u het?**

P. 26 WORKSHOP
> **Publiek vertrouwen
in veiligheid en
veiligheidszorg**

P. 28 INTERVIEW MET ASTRID DE JONG
> **"De Veiligheids
Alliantie Rotterdam
zoekt verandering
door samenwerking"**

P. 30 **Scheidsrechter
> Danny Makkie
over leiderschap**

P. 32 WORKSHOP
> **De WvGGZ –
alternatieven voor
de hoorplicht van
de burgemeester**

P. 34 INTERVIEW MET
WINNIFRED LAMAN-SOTO
> **"Analyses samen-
werkingspartners
zijn puzzelstukken
van ondermijnings
beeld"**

P. 36 WORKSHOP
> **Rotterdams Wijk-
theater presenteert
de Straatstaat**

P. 38 WORKSHOP
> **Tijd voor een delta-
plan Cyber Security**

Opening door dagvoorzitter Michiel Vermaak

“Eens in de zoveel tijd kom ik op Sint-Maarten, als arts voor mensen met een verstandelijke beperking. In een hutje woont daar Yasmine, een meisje dat veel last heeft van epilepsie. Zij heeft dagelijks medicijnen nodig, maar toen ik het eiland bezocht, ging het niet goed met haar. Gaven haar ouders de medicatie niet op de goede manier? Dat was niet het probleem, ze gaven haar precies de juiste hoeveelheid. Stond het flesje niet in de koelkast? Jawel hoor. Wat was dan het probleem? Een huisbezoek maakte dat duidelijk: de koelkast deed het niet meer, waardoor de medicijnen hun werking hadden verloren. Vraag jezelf daarom altijd af: heb ik de koelkast gezien?”

“We shouldn't just be pulling people out of the river. We should be going up-stream to find out who's pushing them in.”

- DESMOND TUTU

“De ruimte-tijdcultuur van mensen kan sterk verschillen. Houd daar rekening mee. Iemand zonder dak boven zijn hoofd heeft vaak al zijn aandacht nodig voor de komende acht uur. Hetzelfde geldt voor afstand: ‘dichtbij’ en ‘ver weg’ betekenen voor iedereen iets anders.”

Symptomen en oorzaken: wie is de mens achter probleemgedrag?

INTERVIEW MET MICHIEL VERMAAK

Goede zorg aan mensen met een verstandelijke beperking vraagt om meer oog voor de oorzaken van hun gedrag. Dat stelt arts Michiel Vermaak, die dagvoorzitter was van de Regionale Zorg- en Veiligheidsconferentie 2022.

Michiel Vermaak was 16 jaar toen hij vakantiewerk deed in een instelling voor mensen met een verstandelijke beperking. Hij raakte onder de indruk van een arts die er rondliep. "Dat wil ik ook worden", dacht ik. Nu ben ik twintig jaar arts voor verstandelijk gehandicapten."

In die hoedanigheid werkt Michiel bij zorgorganisatie Novicare. Daar behandelt hij patiënten met een verstandelijke beperking. Dat doet hij ook twee keer per jaar op Sint-Maarten, Saba en Bonaire. Daar ziet hij patiënten en gaat met behandelaren en familie om tafel om de zorg te bespreken.

Oog voor oorzaken gedrag

De zorg voor deze mensen wordt in Nederland door een verkeerd venster bekeken, zegt Michiel: "We kijken te veel naar symptomen van

probleemgedrag en te weinig naar de oorzaken. Als iemand heel vervelend is, dan is dat vaak een symptoom van onderliggende problemen. Denk aan een moeilijke jeugd of angststoornis. Ik ken een grote kerel die de sociaal-emotionele vaardigheden van een vierjarig kind heeft. Mensen zoals hij krijgen vaak het stempel van een antisociale persoonlijkheidsstoornis. Maar geef je ze structuur van rust, reinheid en regelmaat, dan verandert het gedrag. Het is daarom geen toeval dat veel van mijn patiënten het goed doen in de gevangenis. Daar willen ze plotseling de kok helpen."

Biografieën van patiënten

Michiel probeert het werkelijke probleem en gedrag van mensen boven water te halen. Dat doet hij bijvoorbeeld door biografieën van patiënten te schrijven: "Als je weet dat iemand in tehuizen heeft gezeten of misbruikt is, dan krijg je een heel ander beeld."

We zijn vaak met de waan van de dag bezig, terwijl er een laag met levensgeschiedenis te ontdekken is.

Michiel benadrukt dat straf ook nodig blijft. Maar langdurige zorg en begeleiding mag nooit vergeten worden, stelt hij: "Het is beter voor de patiënt zelf en goedkoper voor de gemeenschap. Een nachtje in de gevangenis kost gemiddeld 350 euro. Maar verandert iemand daardoor? De groep mensen waarmee ik werk, heeft geen lerend vermogen. Ze zien geen patronen, maar leven in het nu. Met zo'n biografie kunnen ze, net als de instanties die hen bijstaan, terugkijken op het verleden."

Breder perspectief op gedrag

Bij de samenwerking van verschillende partijen die iemand begeleiden, kunnen biografische verhalen over patiënten ook helpen. De betrokken partijen moeten namelijk dezelfde informatie hebben om tot goede beslissingen te komen, legt Michiel uit: "Je moet het over dezelfde mens hebben die problemen geeft. Een biografie helpt daarbij. Je hebt dan samen één beeld. Voor een breder perspectief op een persoon met problemen moet je samenwerken. Blijf je op je eigen stoel zitten, dan is het alleen maar die 'vervelende meneer' die je van straat wil halen. Als die man daarna vrijkomt, heb je nog steeds hetzelfde probleem. We zijn vaak met de waan van de dag bezig, terwijl er een laag met levensgeschiedenis te ontdekken is. Daar heb je elkaar voor nodig."

“De wereld verandert sneller dan velen willen geloven en Nederland is daar nu niet klaar voor.”

Trendwatcher en futurist
Richard van Hooijdonk

‘Als je doet wat je deed krijg je wat je kreeg’

In de nabije toekomst wordt de helft van ons werk gedaan door robots, verplaatsen we ons in zelfrijdende voertuigen, krijgen we tijdens het winkelen hulp van hologrammen en betalen we contactloos via een geïmplanteerde chip die meteen onze lichamelijke conditie checkt en onze huishoudelijke apparaten op afstand bedient. Onzin? Absoluut niet, zegt trendwatcher en futurist Richard van Hooijdonk.

Technologie ontwikkelt zich razendsnel, de mogelijkheden zijn eindeloos. Zo schetst Richard – zelf trotse bezitter van een microchip in zijn hand – een toekomst waarin drones niet alleen feilloos pakketjes bezorgen, maar dankzij steeds slimmere algoritmes ook meestervoorspellers zijn van menselijk (crimineel) gedrag. “Samen met geavanceerde satelliet- en camerasystemen vormen ze de ogen en oren van hulpdiensten en politie op plekken waar die niet of niet snel genoeg kunnen zijn. Moet je je eens voorstellen wat voor mogelijkheden dit biedt, fantastisch! Er komt een explosie aan data op de werkvloer. Overheden, consumenten en bedrijven: dit gaat iedereen raken.”

Experimenteren met de toekomst

Tegelijkertijd wijst Richard op de andere kant van technologie: topinnovatie aan de verkeerde kant van de lijn: “Innovatieve criminelen die zelfrijdende auto’s opdracht geven tot het aanvallen van een doelwit of hackers die satellietbeelden van een ziekenhuis in oorlogsgebied vervangen door een militaire basis. Technologie kan ook misbruikt worden. Daar moeten we ons op voorbereiden.” En daar wringt wat Richard betreft de schoen. Als trendwatcher ziet hij dat Nederland sterk achterloopt ten opzichte van andere landen. Als futurist zegt hij: “We moeten gaan experimenteren met de toekomst.”

Jonge mensen zijn belangrijk

“De kinderen van nu komen *swipend* uit de baarmoeder en zeggen daarna pas mama. Maar waar worden ze voor opgeleid? Voor banen die straks niet meer bestaan. We leiden generalisten

op, maar hebben getalenteerde specialisten nodig. De nieuwe Michael Jackson van de zorg. De nieuwe Elon Musk binnen de opsporing. We moeten werken aan de kern: welke *skills* zijn nodig? En die mensen zelf gaan opleiden.” Jonge mensen zijn belangrijk, benadrukt Richard. “Zij zijn nieuwsgierig, vol energie en passie voor de toekomst. Ze willen van betekenis zijn. Het liefst zou ik elke 53-jarige verplichten een 24-jarige aan te nemen en naast zich neer te zetten.”

Ander soort leiderschap

“Durf te veranderen, wees wendbaar. Dat vraagt om een ander soort leiderschap. De leider van de toekomst is een *servant-leader*. Ga naast je mensen zitten, luister naar hen en praat met hen. Stel de juiste vragen. Zorg dat jouw organisatie *the place to be* is. Zet de deur wijd open voor controversiële mensen, gekke gasten die anders zijn dan jij. Kennen jullie Blockbuster en Kodak nog? Het ene moment boekten zij miljoenenwinsten, korte tijd later waren ze failliet. Als je doet wat je deed krijg je wat je kreeg. En dan ben je te laat.”

Nietsdoen is geen optie

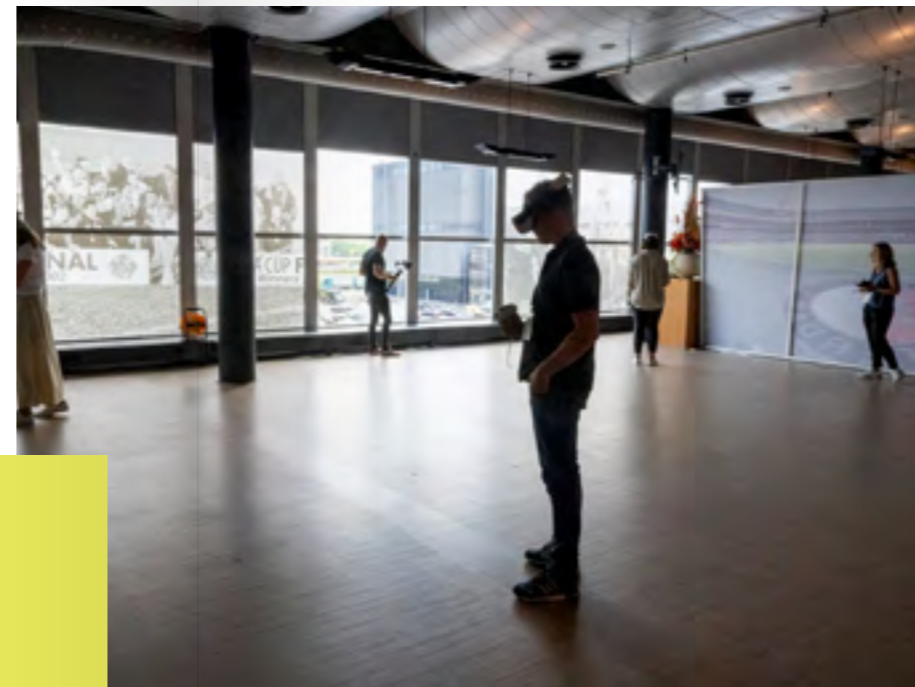
Een stevige boodschap, zeker aangezien mensen volgens Richard helemaal niet gemaakt zijn om te veranderen: “15 procent van de mensen wil bij mijn verhaal hard wegrennen, 60 procent vindt het moeilijk maar is wel bereid aan de slag te gaan en 15 procent staat te trappelen om die nieuwe weg in te slaan.” Richard ziet een toekomst vol kansen, maar: “We moeten ze wel pakken. Bedenk waar je wil zijn over 5 of 10 jaar. Denk erover na, ontwikkel een visie. Alleen dan kun je bouwen aan een strategie. Nietsdoen is geen optie.”

Workshop:

Virtual reality-experience LVB (Licht Verstandelijke Beperking)

Wij kunnen de wereld van vandaag soms ingewikkeld vinden, maar voor iemand met een licht verstandelijke beperking is onze maatschappij met al haar prikkels, keuzemogelijkheden en hoge verwachtingen nog veel complexer. Dat ervaren ook de deelnemers aan de 'Virtual Reality LVB Xperience'. Tijdens deze workshop stappen zij met behulp van een virtual reality-bril in de schoenen van iemand met LVB.

"Maar liefst één op de zes Rotterdammers heeft LVB. Dan hebben we het over mensen met een IQ-score tussen de 50 en 85. In sommige wijken ligt dat aantal zelfs nog hoger," vertelt Melissa Roos. Zij geeft als 'Burgemeester van De Eenvoudige Stad' van Humanitas ervaringsgerichte trainingen, zodat professionals zich bewust worden van wat het leven met LVB inhoudt. Melissa: "Vaak is aan de buitenkant niet te zien dat er sprake is van LVB, maar deze mensen ervaren dagelijks dat zij niet (meer) meekomen in deze maatschappij. Tegelijkertijd hebben criminelen juist een neus voor hen. Daardoor lopen zij een groter risico om als loopjongen in de criminaliteit te belanden."

En de virtual reality-experience zelf? Die maakt indruk. "Ik voelde me niet begrepen, dom zelfs. Op het laatst verdwenen de twee professionals in een kamertje en toen hoorde ik ze ook nog negatief over me praten. Het was echt confronterend," aldus een deelnemer na afloop. Dat is precies wat Enliven – het bedrijf achter de VR-brillen – wil bereiken: dat virtual reality bijdraagt aan het kweken van meer begrip voor de ander. Want als je voelt wat een ander voelt, kun je diegene ook beter op weg helpen.

Workshop:

Shanks, drillmuziek en straatcultuur

‘Weg van de straat’ heet het onderzoek van criminoloog Jeroen van den Broek: straatcultuur draait om de liefde voor de straat, maar verplaatst zich tegelijkertijd steeds meer naar de digitale wereld. De straat is vooral een symbolische ruimte geworden waar jongeren ontspanning, identiteit en plezier zoeken. Wat is in die situatie nog de wisselwerking tussen online straatcultuur en de wereld buiten?

Jeroen, werkzaam voor onder andere Jeugd Op Zuid, onderzocht het vermoedelijke verband tussen *drill rap* en messenbezit onder jongeren op straat. Een onderwerp waar sinds 2020 de nodige ophef over is. Maar is er nog ruimte voor een genuanceerd verhaal? Jeroen daagt zijn publiek uit om zich te verdiepen in de online straatcultuur. Om te beginnen in de taal van deze jongeren. Want drill rap luisteren én begrijpen, dat is nog een vak op zich.

Het is lastig om als wetenschapper het genuanceerde verhaal over te brengen in de media. Had ik mijn verhaal eens duidelijk verteld op tv, stond er in de ochtendkrant toch weer een kop over het verband tussen drill rap en messenbezit onder jongeren. Een verband dat er volgens mijn uitgebreide onderzoek niet op die manier is.

Systeemfouten ontrafelen?

Bundel kennis over zorg en veiligheid

INTERVIEW MET DITY MUDDE

Medewerkers van het Zorg- en Veiligheidshuis Zuid-Holland Zuid willen samen met partners grote systeemfouten blootleggen. Die gebundelde expertise is ook in de individuele begeleiding van mensen noodzakelijk.

Werken aan zorg en veiligheid door met poppen te spelen. Het klinkt onwerkelijk, maar voor het Zorg- en Veiligheidshuis Zuid-Holland Zuid is poppenspel belangrijk. Houten figuren van 60 centimeter hoog staan symbool voor de partners betrokken bij een casus. Het hulpmiddel toont de dynamiek binnen het specifieke gezin én contacten tussen ketenpartners.

In het midden staat de pop die de persoon in kwestie voorstelt: "Hier is Jonathan", verbeeldt manager Dity Mudde. "Met Jonathan komen we niet verder. Hij blijft huiselijk geweld plegen en personeel lastigvallen in het verpleeghuis van zijn moeder. Welke partijen zijn bij hem betrokken? Waar wil jij met jouw organisatie staan om zijn situatie te veranderen?" Als de poppen een plaats hebben gekregen, plakken deelnemers tape op de grond om te tonen welke organisaties met elkaar communiceren bij een incident.

"Voor een maatwerk aanpak hebben we iedereen nodig."

Door samenwerking met partners als de politie en Raad voor de Kinderbescherming verbindt het Zorg- en Veiligheidshuis zorg, veiligheid en hulp van de gemeente. Om goed contact te houden wordt onder meer regelmatig een Bestuurdersatelier georganiseerd. Dit is een dag met presentaties en workshops, waar bestuurders onderwerpen bespreken die van belang zijn voor het Zorg- en Veiligheidshuis en het regionale zorg- en veiligheidsbeleid. Daarnaast bezoeken de manager en procesregisseurs minimaal twee keer per jaar de gemeenten. Zo verzamelen ze adviezen en informatie over trends. Ook vindt 'Veiligheidshuis on tour' plaats, regionale bijeenkomsten over een bepaald onderwerp, voor medewerkers in de uitvoering.

Kundig en betrokken

Dity: "Ik hoop dat onze partners ons vinden als ze met een casus vastlopen. Dat ze ons herkennen als kennis- en expertisecentrum dat ook procesregie doet. Kundig, slagvaardig en betrokken. Als ik zie hoeveel mensen zijn aangemeld, dan geloof ik dat we ook zo worden gezien."

Een voorbeeld van een complexe casus, waarvoor het Zorg- en Veiligheidshuis de regie voert, is een meisje dat steeds wegliep uit een instelling. Vaak vond ze onderdak bij een andere instelling. Haar hechtingsproblemen verergerden door nieuwe omgevingen en mensen. De politie, die veel tijd kwijt was aan zoektochten naar het meisje, klopte aan bij het Zorg- en Veiligheidshuis. Dat overlegde met het Openbaar Ministerie (OM), omdat het meisje strafbare feiten pleegde. Het OM hield bij de eis rekening met de zorg die het meisje nodig had. Dit werd mogelijk doordat politie, Zorg- en Veiligheidshuis, justitie en de voogd van het meisje samen haar situatie tegen het licht hielden. Dity: "Voor een maatwerk aanpak hebben we iedereen nodig."

Systeemfouten ontrafelen

Als partners lopen ze ook tegen muren aan. Dan stuiten ze op 'een juridische werkelijkheid die een oplossing tegengaat'. Zo'n systeemfout kwam bijvoorbeeld aan het licht bij de verdwijning van kinderen. Gebeurt dat, dan is aangifte van vermissing door de ouders noodzakelijk. Anders is weinig hulp mogelijk. Maar die aangifte blijft soms uit. Dity geeft een voorbeeld van de gevolgen: "Stel, een partner meldt een gezin aan bij het Zorg- en Veiligheidshuis. Als vier van de zes kinderen geen BSN hebben, kunnen zij niet worden geholpen. Ouders kunnen zeggen dat het goed gaat, maar het is dan bijvoorbeeld onduidelijk of de kinderen naar school gaan."

De afgelopen tijd constateerden Dity en haar collega's vijf keer dat ze weinig konden betekenen voor een kind, dat vermoedelijk wel hulp nodig had: "We hebben de tijd genomen om deze systeemfout te ontrafelen. Via bestuurders uit onze regio is de minister op het probleem gewezen. Door dit soort systeemfouten met elkaar te onderzoeken, werken we aan betere zorg en veiligheid van mensen."

Workshop:

multi-problematiek in de wijk aangepakt

Vanessa Borst-Venghaus, Adjunct Officier van Justitie, vertelt tijdens de workshop 'Multi-problematiek in de wijk aangepakt' over de pilot Wijkrechtspraak op Zuid. Sinds het voorjaar van 2020 houdt de rechtbank Rotterdam zitting in het Huis van de Wijk op Hillevliet. Professionele instanties werken hier onderling nauw samen om buurtbewoners met problemen op twee of meer leefgebieden te helpen. Vaak gaat het om relatief eenvoudige zaken, maar zit er veel problematiek achter. De ervaringen met de wijkrechtspraak zijn positief.

"Het gaat om bewoners die kampen met een hoop problemen tegelijkertijd en vaak geen uitweg meer zien. We merken dat zij het prettiger vinden om hun verhaal in hun eigen wijk te doen. Ze komen eerder opdagen – zeker 90 procent komt naar de zitting - en er is tijd en ruimte om echt naar hen te luisteren en door te vragen. Daardoor voelen zij zich gehoord en gesteund. Vaak beseffen ze tijdens de zitting dat het toch goed is om mee te werken, om dat toezicht of die behandeling tóch aan te gaan. Bovendien zitten alle instanties bij elkaar, zodat er meteen doorgepakt kan worden. Het blijft een rechtszitting, maar als mensen zeggen echt geholpen te zijn, dan ben je toch trots. Ook voor jongeren is wijkrechtspraak een stuk laagdrempeliger dan de rechtbank aan het Wilhelminaplein. Wat ons betreft is dit een succes; rechtspraak in de wijk zelf organiseren werkt."

In mijn werk als adviseur openbare orde en veiligheid is het erg belangrijk om contacten te leggen en onderhouden. Ik kom hier dus ook vooral om te netwerken. Als gemeente hebben we een goede samenwerking met partners in onze omgeving en daar zijn we blij mee. Maar contacten leggen zich niet vanzelf, daarvoor moet je wel actief naar buiten treden. Dat moet natuurlijk bij je passen. Ik merk dat het heel fijn is om nu – na de coronaperiode – weer bij elkaar te zijn en ervaringen uit te wisselen met mensen uit mijn vakgebied.

**Menno
Droogendijk**

Adviseur openbare orde en veiligheid bij de gemeente Gorinchem.

Rob Joukema

Strategisch adviseur corpsleiding bij de politie over de Experientetour Ondernijning: herkent u de signalen?

We kwamen de escaperoom binnen en waren direct al, onbewust, bezig met het opvangen of missen van signalen. Weinig mensen waren zo alert dat ze alles hadden opgepikt. Je merkte dat je elkaar nodig had om de kamer uit te kunnen komen.

**Jolande
van Doorn-Becks**

Key user/functioneel beheer bij het RIEC Rotterdam

Voor mij was de escaperoom heel interessant. Heel leerzaam om zo'n praktijkvoorbeeld mee te maken. De informatie en vooral ook het belang van de samenwerking onderling blijft daardoor veel beter hangen. Dankzij het samen nadenken en overleggen hadden we de room in zes minuten uitgespeeld. Opvallend snel!

*Het maken van een soort wijkprofiel kan behulpzaam zijn in mijn werk als stads-
marinier. Toch worden de data voor mij vooral interessant als ik ze kan linken aan een specifieke persoon. Anders blijft de afstand tot de mensen in de wijk nog te groot. Wel bevestigen de gegevens meestal een gevoel dat ik al heb bij de wijk.*

Louis van Gennip

Stadsmarinier Waalhaven bij Gemeente Rotterdam over de workshop 'Inzicht in de netwerken van uw cliënten'

Illusionist Jochem Nooyen

| over privacy

We denken dat we privacy heel belangrijk vinden, maar is dat wel zo? De meeste van ons maken zonder pardon gebruik van gratis diensten als Gmail, LinkedIn en Instagram. ‘

Ach, ik heb toch niks te verbergen,’ zeggen we. “Tot het moment dat je je privacy kwijt bent,” zegt mind-illusionist en acteur Jochem Nooyen. “Denk aan het moment dat je zingt onder de douche omdat je je alleen waant, maar je betrappt voelt als er toch iemand thuis blijkt te zijn.”

Met zijn illusieshow ‘Privacy’ zet Jochem alle overtuigingen over privacy op losse schroeven. Wat betekent het voor de mensheid als we onze privacy opgeven? En als alles wat we delen is te achterhalen, zijn onze gedachten dan nog wel veilig? Tijdens verschillende associatiespellen neemt Jochem de proef op de som. Zo raadt hij geblinddoekt wie van vier deelnemers een sleutel in de hand heeft, ontzutselt hij de pincode van deelnemer Hans en prikt hij zich wonder boven wonder niet aan een spijker, tijdens een spel

waarbij een deelnemer er al dan niet voor kiest om informatie over zichzelf te delen. Maar naast de fun en de grap zet de show aan het denken: wat mag iedereen van je weten en waar trek je een grens?

Workshop:

Van een gewelddadig naar een geweldig Rotterdam:

Campagne preventie steekwapenbezit en -geweld onder jongeren

Van een gewelddadig naar een geweldig Rotterdam: hoe krijgen we dat voor elkaar? In deze workshop horen deelnemers meer over de campagne die de norm rondom wapenbezit en geweld onder jongeren wil beïnvloeden om zo een tegenbeweging te vormen en dit geweld in de breedte tegen te gaan. Aanleiding was de serie ernstige steekincidenten in 2019 door en onder tieners.

Communicatie speelt een grote rol in de campagne. "Dat is en blijft een uitdaging. Want hoe bereik je doelgroepen en specifiek jongeren? In de media kan nogal eens het beeld ontstaan dat alle jongeren messen bij zich hebben of zouden willen hebben, maar er zijn genoeg jongeren die zich niet in dat beeld herkennen," vertelt Bart Hartog, beleidsadviseur aanpak jeugdcriminaliteit en -overlast bij de gemeente Rotterdam. "Om dat onder de aandacht te brengen hebben we een aantal jongeren bereid gevonden dat hun gezicht wil lenen aan die boodschap. Een soort ambassadeurs tegen steekwapenbezit en geweld. We zijn heel blij met hen en hopen dat nog meer jongeren zich melden."

Tijdens een interactief deel van de workshop daagt Aloali Kananpour van stichting Confro de deelnemers uit om mee te doen aan de werkvorm 'Over de Streep'. Door bij stellingen voor of achter 'de streep' te gaan staan, worden zij zich ervan bewust dat ook zij – misschien vaker dan verwacht - ervaringsdeskundig zijn op gebied van discriminatie en geweld. Daarnaast vertoont Halt een **korte film** over de voorlichting Wapens en Geweld en komen Serge Lubbe van het communicatiecollectief Tappan/Perron 14 en Guilherme Carinhoza da Graca van Jongerenwerk op Zuid (JOZ) aan het woord.

“Samenwerken is essentieel om resultaten te behalen”

INTERVIEW MET HANS LESSCHER

Hans Lesscher is hoofd van het Zorg- en Veiligheidshuis Rotterdam-Rijnmond (ZVHRR). De mensen die hier een persoonsgerichte aanpak krijgen, lijden bijvoorbeeld aan ernstige psychiatrische aandoeningen, plegen geweld, worstelen met schulden of radicaliseren. Jaarlijks krijgen zo'n 2200 mensen in het ZVHRR voor deze problemen een Plan van Aanpak om de vicieuze cirkel in het leven van deze mensen te doorbreken én recidive te voorkomen. Om tot een goed Plan van Aanpak te komen is de kracht van netwerkorganisaties onmisbaar, zegt Hans: “Je kunt het niet alleen, daarvoor is de casuïstiek te complex.”

Hoe houd je als netwerkorganisatie goed contact met jullie partners?

“We hebben overleg op drie niveaus. De belangrijkste zijn de bijeenkomsten waar professionals de individuele begeleiding bespreken van personen die bij ons zijn aangemeld. Dit zijn bijvoorbeeld de casus- en themakameroverleggen waar de persoonlijke Plannen van Aanpak worden opgesteld en gemonitord. Daarnaast komen de leidinggevendenden van de pakweg dertig partners in ons netwerk samen om de domein overstijgende ontwikkelingen tegen het licht te houden. Ten slotte is er een Algemeen Bestuur met directeuren/

bestuurders van de samenwerkende organisaties dat zo'n zeven keer per jaar bij elkaar komt. Naast deze overleggen organiseren we als Zorg- en Veiligheidshuis regelmatig andere activiteiten. We proberen dan het delen van kennis te combineren met het beter leren kennen van elkaar. Als ZVHRR bieden we digitale lunchcolleges en mini-symposia aan en er is een kennisportaal waartoe alle partners toegang hebben. Hierin staan onder andere Leermodules over privacy, stalking en wet- en regelgeving.

Hoe wil je dat de collega's waarmee jullie samenwerken jouw organisatie typeren?

“Ons Zorg- en Veiligheidshuis telt 35 vaste medewerkers. Daarnaast werken we er samen met zo'n vijfhonderd professionals namens de verschillende ketenpartners. Ik hoop dat zij de meerwaarde van onze aanpak in de wijk ervaren; hoe wij het netwerk faciliteren en dat zij zien dat we op tijd bepaalde ontwikkelingen signaleren en bespreekbaar maken. Ik wil dat onze partners daarmee goed geholpen zijn en dat we uiteindelijk de resultaten bereiken die we nastreven.”

Welke maatschappelijke ontwikkelingen spelen een belangrijke rol bij jullie organisatie? Wat merken jullie partners hiervan?

“Op dit moment bijvoorbeeld het messengeweld onder jongeren. Dat zie je toenemen onder jeugdgroepen die conflicten hebben met elkaar, maar ook in het uitgaansleven bijvoorbeeld. Wij krijgen de indruk dat deze jongeren later met vuurwapens lopen. Het is onze taak om zo'n probleem uit te diepen en hierover afstemming te zoeken

met onze partners. Dat kan verschillende vormen hebben. Zoals collega's die elkaar opzoeken voor aangescherpte Plannen van Aanpak, themabijeenkomsten, overleggen met collega's uit het land en/of werkbezoeken. Mijn ervaring is dat iedereen elkaar steeds beter weet te vinden en er veelvuldig over eigen grenzen heen wordt gekeken.”

Heb je een voorbeeld van een concreet resultaat van de samenwerking met partners?

“Voorbeelden hiervan zien we dagelijks terug. Zoals een man die in het Zorg- en Veiligheidshuis besproken werd die zwaar verslaafd was, psychiatrische problemen had en met schulden worstelde. Het is een voorbeeld van de meest complexe casussen waarvoor wij als Zorg- en Veiligheidshuis bestaan. Samen met alle partners aan tafel is een persoonlijk Plan van Aanpak opgesteld. Hij heeft na twee jaar onderdak gevonden en zit nu in een traject voor begeleid wonen. Hij is dus van de straat af. Voor zijn schulden krijgt hij coaching. In een kliniek heeft hij kunnen afkicken van zijn alcohol- en drugsverslaving. Ik ben ervan overtuigd dat door onze integrale samenwerking deze man uiteindelijk geholpen is.”

Heb je een voorbeeld van een innovatie waaraan jullie bijdragen?

“We zijn nu bezig met de ontwikkeling van zogenoemde Levensloopteams. In het kort komt het erop neer dat we de begeleiding verbeteren van mensen met een ernstige psychiatrische aandoening (EPA). Dit nieuwe team gaat de samenwerking met alle partners nog hechter maken, zodat het behandelplan effectiever wordt. Net als in de rest van ons werk geldt: we hebben elkaar als partners met verschillende expertises en interventies keihard nodig. Je kunt het niet alleen, daarvoor is de casuïstiek te complex. Samenwerken is essentieel om resultaten te behalen.”

Workshop:

Crimineel pandgebruik: herkent u het?

Motus pakt vastgoedcriminaliteit aan in de regio Rotterdam. De organisatie, onderdeel van de politie en verbonden aan het RIEC, begon met één doel: crimineel pandgebruik tegengaan vanuit inzicht, omdat je weet hoe de criminaliteit in elkaar zit. Daarvoor werden een data-analist en een onderzoeker in huis gehaald. Zo lukte het om van een incident-benadering over te stappen op fenomeengericht werken. Niet meer alleen de schade beperken, maar die ook voorkomen.

Over wat voor schade hebben we het dan? Criminelen gebruiken gebouwen voor uiteenlopende zaken, zoals het produceren van drugs, illegale prostitutie of het witwassen van geld. Dit gebeurt niet alleen in donkere achterafsteegjes, maar ook in luxe woontorens. De beweging richting veilig vastgoed kwam in een stroomversnelling

toen Motus zich op verhuurbemiddelaars ging richten. Want al die luxe woontorens in Rotterdam zonder ingeschreven bewoners, daarvan bleek de verhuurmakelaar de gemene deler te zijn.

Met een structurele aanpak van verstoring is Motus deze makelaars gaan tegenwerken.

Bijvoorbeeld door het uitvoeren van *knock and talk*-acties. Gewoon aankloppen bij het kantoor van zo'n makelaar was vaak al genoeg. Verder vroeg Motus aandacht voor crimineel pandgebruik en het melden daarvan via onder andere Meld Misdaad Anoniem.

Dankzij deze aanpak ga je patronen zien. Je gaat ook de spelers herkennen en op den duur kun je de goede en slechte spelers onderscheiden.

- Lisa Keesmaat, informatie-rechercheur bij de politie

Workshop:

Publiek vertrouwen in veiligheid en veiligheidszorg

Tijdens de workshop Publiek vertrouwen in veiligheid en veiligheidszorg gaat Marnix Eysink Smeets in op actuele ontwikkelingen die de veiligheidsbeleving van burgers bedreigen en de gevolgen daarvan. Marnix is lector Publiek Vertrouwen in Veiligheid aan Hogeschool Inholland Rotterdam, Hoofd van de Onderzoeksgroep Recht en Veiligheid en voorzitter van de Landelijke Expertisegroep Veiligheidsbeleving. Hij houdt zich bezig met de manier waarop burgers veiligheid ervaren en beleven. Maar ook: hoe we dat kunnen verbeteren.

Marnix: "Er is een duidelijke verschuiving gaande naar nieuwe vormen van criminaliteit en (on) veiligheid. Dat brengt nieuwe maatschappelijke onrust met zich mee. Burgers hebben minder vertrouwen in de overheid en er ligt een uitdaging in de *mismatch* tussen analyse- en uitvoeringscapaciteit." Volgens Marnix is het de hoogste tijd dat we deze ontwikkelingen nog beter leren begrijpen én beïnvloeden. "Dat vraagt om andere vormen van analyse en een andere manier van denken. Hoe zitten problemen in elkaar en hoe krijgen we het systeem om?"

Deze tijd kent grote uitdagingen, maar Marnix weigert negatief te zijn. "Ik wil de kop niet laten hangen, daarvoor zijn dit land en deze samenleving me te lief.

En ik merk dat professionals het zat zijn. Ze zeggen: ik kan niet meer doen waar ik voor sta. Ik proef onder hen zo'n verlangen naar verandering, laten we dat aanpakken. Daarom roep ik ook op: trek meer je mond open. Ga staan voor je vak, ga voor de belangen van de mensen voor wie je werkt. Daarbij hoop ik een zaadje te mogen planten. Ik wens alle professionals veel succes in deze uitdagende tijd."

De Veiligheids- Alliantie Rotterdam zoekt verandering door samenwerking

INTERVIEW MET ASTRID DE JONG

Astrid de Jong is hoofd van de VeiligheidsAlliantie regio Rotterdam (VAR), een samenwerkingsverband van 25 gemeenten, politie en het Openbaar Ministerie (OM). Met een team van zes mensen werkt ze aan de bestrijding van problemen op het snijvlak van zorg en veiligheid. De VAR organiseert onder meer bijeenkomsten waar partners kennis delen.

Hoe ziet de samenwerking van jullie netwerkorganisatie en de partners eruit?

"We zijn alleen maar bezig met samenwerking. Onze officiële missie is namelijk een beter resultaat bereiken in de aanpak van lokale veiligheidsproblemen, juist door samenwerking met verschillende partners. Daarom doen we veel aan kennisdeling. We organiseren bijvoorbeeld eens in de twee jaar, met anderen, deze Zorg- en Veiligheidsconferentie. We bieden twee keer per jaar ook een zogenoemde workshopcarroussel. Daarnaast organiseren we vier keer per jaar Leerhuizen, vooral voor burgemeesters en hun ambtelijke adviseurs en houden we veel digitale bijeenkomsten over verschillende thema's."

"Kaart je iets aan als collectief van gemeenten, dan kun je iets bereiken."

Hoe wil je dat mensen, waarmee jullie samenwerken, de VAR zien?

"We zijn er voor de partners, dat is het uitgangspunt. Toevallig hebben we hen net gevraagd ons te evalueren. Er kwamen allerlei termen terug uit onze visie: servicegericht, ondersteunend, inspeland op actualiteiten. Dat was mooi. Overigens zijn we er niet alleen voor kleine gemeenten, die weinig capaciteit hebben. Ook de gemeente Rotterdam werkt graag samen met de VAR. We staan goed aangeschreven bij ministeries, die we bijvoorbeeld benaderen als zij subsidies aanbieden die voor onze regio en partners interessant zijn."

Welke maatschappelijke ontwikkelingen spelen een belangrijke rol bij jullie organisatie?

"De toename van cybercrime. We ondersteunen gemeenten in de aanpak van bijvoorbeeld whatsapp- en helpdeskfraude. De burgemeesters in de regio willen dit

probleem aanpakken. De VAR geeft veel voorlichting, ondersteunt bij projecten en coördineert een werkgroep over gedigitaliseerde criminaliteit. We hebben alles samengebracht in een projectboek. We gaan langs bij gemeenten en slaan dan het boek open: welk project kan jullie helpen?"

Heb je een voorbeeld van innovatie waaraan jullie hebben bijgedragen?

"We hebben een regionale aanpak van mensenhandel, waaronder we seksuele, criminele of arbeidsuitbuiting verstaan. Deze week lanceren we met de politie en het OM het digitale platform 'Steek jij je hand uit?', voor jongeren in het begin van hun middelbare schoolopleiding. We willen ze bewustmaken van verschillende gevaren. Op de site zie je korte filmpjes waarin leeftijdsgenoten, gespeeld door acteurs, over heftige ervaringen vertellen. Je kunt er chatten met een hulpverlener. Ook biedt de site informatie voor ouders en lesprogramma's voor docenten."

Kun je een voorbeeld geven van een goede samenwerking met jullie partners?

"Onlangs is de Wet verplichte ggz ingevoerd. Die beschrijft de rechten van mensen die opgenomen moeten worden in een ggz-instelling. Als iemand uit huis wordt geplaatst, dan moet die persoon eerst gehoord worden. Maar de manier en het moment waarop dat gebeurt werkt niet goed. Daarvoor willen we gezamenlijk in de regio een alternatief bedenken. Tijdens de Zorg- en Veiligheidsconferentie bieden we daarover ook een workshop aan, om advies op te halen. Als gemeente is het lastig om hier zelf verandering in te brengen. Maar kaart je iets aan als collectief van gemeenten, dan kun je iets bereiken."

Scheidsrechter Danny Makkellie over leiderschap

Je wint als team of je verliest als team: zo is het in de sport, maar ook in de veiligheidszorg. Door samen te werken als partners pik je meer signalen op, vorm je een sterker front en beschik je over meer expertises. Alleen ga je sneller, samen kom je verder.

En er zijn meer overeenkomsten met het voetbal. Danny Makkellie neemt het publiek mee in de wereld van de VAR, het team achter de scheidsrechter dat hem met behulp van videobeelden ondersteunt bij het maken van belangrijke beslissingen. Want een ander gezichtspunt is in het voetbal, net als in het veiligheidscircuit, vaak van groot belang.

Workshop:

De WvGGZ – alternatieven voor de hoorplicht van de burgemeester

Tijd voor een stevige discussie onder leiding van Jolande de Witte, burgemeester van Albrandswaard en regionaal portefeuillehouder Personen met Verward Gedrag en de Wet Verplichte GGZ (WvGGZ).

Sinds 1 januari 2020 is de hoorplicht van de burgemeester van kracht in de WvGGZ. Sociale teams kunnen inwoners geen crisismaatregel meer opleggen zonder wederhoor door de burgemeester. Nuttig, zegt de een, want een crisismaatregel is niet niks: iemands vrijheid wordt daarmee weggenomen. Aan de andere kant is er bij zo'n maatregel sprake van een crisis en dus geen tijd voor lange procedures. In de zaal zitten zowel medewerkers van CVD, de organisatie die de hoorplicht uitvoert namens de burgemeester, als ervaringsdeskundigen.

Drie aanwezigen onderbouwen hun mening met een pitch, waarna de discussie begint. Hoeveel tijd heb je in een crisissituatie om een goede afweging te maken? Is de cliënt in staat om zijn of haar verhaal goed te vertellen op zo'n moment? Als we de hoorplicht zouden afschaffen, gooien we dan niet het kind met het badwater weg?

Analyses samenwerkingspartners zijn puzzelstukken van ondermijningsbeeld

INTERVIEW MET WINNIFRED LAMAN-SOTO

Nederland telt tien Regionale Informatie- en Expertise Centra (RIECs) die ondermijning bestrijden. Daartoe koppelen ze informatie, expertise en krachten van diverse overheidsinstanties. Winnifred Laman-Soto, hoofd van het RIEC Rotterdam, hoopt meer mogelijkheden te krijgen om zorgpartners te betrekken.

De activiteiten van het RIEC Rotterdam vallen onder twee vlaggen. Het 'Bureau RIEC' komt in actie als er aanwijzingen zijn dat legale bedrijven vermengd raken met criminaliteit (ondermijning). Signalen daarvan pakt het RIEC met organisaties zoals politie en gemeenten aan. Samenwerking is dus onmisbaar. Winnifred: "Die constatering lijkt een dooddoener, maar het is echt van fundamenteel belang dat het gebeurt. Stel, de Belastingdienst behandelt een aangifte die niet volledig lijkt. De politie heeft geen informatie over de meneer in kwestie, maar het is wel duidelijk dat

"De belastingbetaler heeft er recht op dat we een alternatief creëren voor jongeren in gezinnen waar zware criminaliteit is ingesleten."

hij een Porsche en een Bentley heeft. Hoe is dat mogelijk als hij aan de Belastingdienst opgeeft dat zijn bedrijf geen omzet heeft gedraaid? De Inspectie SZW ziet vervolgens dat hij een uitzendbureau heeft en bekijkt de boeken. Zijn werknemers blijken te worden onderbetaald, dat op arbeidsuitbuiting zou kunnen wijzen."

Om samenwerkingspartners bewust te maken van verschillende vormen van ondermijning, organiseert Bureau RIEC ook kennissessies. Deze vormen kunnen ook onderwerp zijn van onderzoek door het RIEC. Onder de tweede vlag van het RIEC valt het zogenoemde Versterkingsprogramma. In 2018 maakte het kabinet 100 miljoen euro vrij om ondermijning aan te pakken. Een deel daarvan ging naar de RIECs. RIEC Rotterdam trok daarop onder meer datawetenschappers, criminologen en communicatiespecialisten aan.

Analyses naast elkaar leggen

Het zwaartepunt van het Versterkings-programma kwam te liggen op het verzamelen van informatie over vormen van ondermijning. Nieuw daarbij was dat alle samenwerkingspartners hun analyses naast elkaar legden, als puzzelstukken van een gezamenlijk 'ondermijningsbeeld'. Zo is een wetenschappelijke methode ontwikkeld om te achterhalen wat bepaalde sectoren kwetsbaar maakt voor criminelen. Er kan bijvoorbeeld duidelijk worden welke eigenschappen van makelaarskantoren een risico vormen voor vermenging met de onderwereld. Dit zijn zogenoemde 'risico-indicatoren'. Winnifred: "Zonder in details te treden: één van de resultaten van die methode was de vondst van 4,2 miljoen euro, in een pand van criminelen die in malafide vastgoed handelden. Bij de inval stond de geldtelmachine nog te ratelen. Uiteraard maak je niet altijd zulke klappers. Maar ook als je criminelen niet weet op te sporen, kun je de methodiek bijlijpen en zo meer inzicht krijgen in hun werkwijze."

Meer aandacht voor zorg

Bij het voorkomen van zware criminaliteit kan zorg ook van betekenis zijn, zegt Winnifred. Maar het betrekken van de juiste partners wordt volgens haar bemoeilijkt door de strenge privacywetgeving: "We zien vaak dat een vader de kneepjes van het vak doorgeeft aan zijn zoon. Maar wij mogen geen persoonsgegevens van die zoon delen met het Zorg- en Veiligheidshuis. De belastingbetaler heeft er recht op dat we een alternatief creëren voor jongeren in gezinnen waar zware criminaliteit is ingesleten. Zodat zij niet verleid worden het verkeerde pad te kiezen. Het delen van gegevens moet natuurlijk onder strikte condities en heel zorgvuldig gebeuren. Maar ik zie ook dat kinderen in de voetsporen van criminele ouders treden. De Wet gegevensverwerking door samenwerkingsverbanden ligt nu in de Eerste Kamer. Ik hoop dat die ons meer mogelijkheden biedt om zorgpartners straks goed te betrekken."

Workshop:

Rotterdams Wijktheater presenteert de Straatstaat

Eén gezin, drie verhalen.

Het Rotterdams Wijktheater laat de deelnemers in drie films kennismaken met een multiprobleemgezin op Rotterdam-Zuid. De films laten zien hoe oudste zoon Virgill, middelste zoon Delano en moeder Rachelle elk op hun eigen manier omgaan met hun uitzichtloze situatie.

Voor veel deelnemers zijn de beelden herkenbaar. Het hangen op stads-speelpleintjes, de gesloten gordijnen en lege keuken, de verscheurde blauwe envelop. Juist door hun zwijgen, zeggen moeder en zoons zoveel. "Dit zijn de mensen met wie wij werken," merkt iemand op. Onder leiding van Stefan Hees, creatief producer van het Rotterdams Wijktheater, en ervaringsdeskundigen gaan de deelnemers met elkaar in gesprek. Verbinding door verbeelding staat centraal. Niet het bedenken van oplossingen, maar het delen van wat je raakt en welke vragen de films oproepen.

Het resulteert in open en kwetsbare gesprekken. Over de vlakke, soms afwezige gezichten. Het gemopper ('alweer knakworstjes, die lust ik niet'). De twijfelende Delano: het goede doen of toegeven aan groepsdruk. Virgill die net uit de gevangenis is maar opnieuw zwicht voor crimineel geld. Rachelle die bijna obsessief blijft stofzuigen en 's avonds als de kinderen slapen haar tranen laat gaan. Maar ook haar blijdschap en trots als ze een baan heeft gevonden, in de kiem gesmoord door het zwijgen van Delano die zich voorbereid op een gewelddadige confrontatie met een groep jongens uit de wijk. Het leidt de deelnemers naar de vraag: wie is er voor dit gezin? Wat doet het met kinderen als ze opgroeien in een situatie waarbij je je moet verstoppen onder de tafel omdat de deurwaarder aanbelt. En tot slot de verzuchting: het systeem werkt niet voor mensen in multiprobleemsituaties. Hoé kunnen we hen helpen?"

De films zijn gebaseerd op waargebeurde verhalen en worden gespeeld door ervaringsdeskundige Rotterdammers zonder of met zeer weinig acteerervaring. Ze kwamen tot stand na workshops, gesprekken, repetities en ontmoetingen in Rotterdamse wijken met jongeren, docenten, officieren van justitie, politieagenten, jongerenwerkers en ouders.

Workshop:

Tijd voor een deltaplan Cyber Security

Inge Bryan heeft als Cyber Securityspecialist de missie om onze samenleving te beschermen tegen digitaal gevaar. Cyber Security zou als sector niet meer moeten bestaan over tien jaar, omdat IT dan van zichzelf veilig is: dat is waar Inge zich voor inzet.

Wat zijn dan de grote risico's in cybersecurity? Aan de hand van een aantal voorbeelden, deels uit haar eigen ervaring bij de AIVD en politie, kijkt ze kritisch naar de rol van de overheid. Tijdens de workshop gaan de deelnemers hierover met haar in gesprek. Over ransomware en de vele makers ervan, de noodzaak van digitale 'bhv-oefeningen', de digitale veiligheid van ministers en meer.

Deelnemer aan de workshop

'Publiek vertrouwen in veiligheid en veiligheidszorg'

"Het veranderende veiligheidsbeeld is een heel ingewikkeld onderwerp. Uit de workshop blijft mij in ieder geval bij dat er geen snelle oplossingen zijn. Alle informatie moet even bezinken."

"De workshop 'Boef zoekt Boer' zorgde bij mij voor veel herkenning. Ik werk bij de gemeente Molenlanden en daar vind je veel landelijk gebied. De problemen die de workshopleider beschreef, kennen wij ook. Ik kan de voorbeelden uit de workshop zelf gaan gebruiken in de voorlichting, intern bij de gemeente maar ook naar buiten toe. Nuttig!"

"Ik werk pas net bij het OM. Het verhaal van Richard zette me toch al aan het denken. Hoe pak ik zelf mijn werkdag aan, sta ik voldoende open voor vernieuwing? Ik hoop dat we allemaal kritisch blijven kijken naar onze organisaties en hoe we blijven aansluiten op de maatschappij. Ik denk dat technologie een hele grote rol gaat spelen op het gebied van ondermijning. Dat we voorspellend moeten gaan werken, in plaats van achter de feiten aan te lopen."

Daisy Driessen,
OM

Natasja van Doesburg

Humanitas DMH

"Ik vond het heel verhelderend om weer met mensen te spreken op een bijeenkomst. Dat is zo lang niet gebeurd in coronatijd. Nu kom je mensen weer tegen en zo hoor je gewoon meer over de lopende projecten. De workshop die er voor mij uitsprong was het wijktheater over de Straatstaat. Dat bracht naar mijn mening heel goed in beeld wat er speelt in de wijken. Ik denk dat het goed zou zijn als we deze inhoudelijke bijeenkomsten vaker organiseren. Want je merkt dat velen van ons weinig op straat komen. Het is een risico om te veel achter je bureau te blijven zitten en daardoor de verbinding met de wijk te verliezen"

"Ik merkte bij de deelnemers heel veel nieuwsgierigheid en interesse. Ze ontdekten veel aspecten die horen bij een licht verstandelijke beperking (LVB) waar ze nooit bij stilgestaan hadden. Zo'n ervaring met een VR-bril doet echt wat met je. En dan duurt het nog maar acht minuten; iemand met een LVB heeft dit de hele dag. Kun je je voorstellen wat dat met iemand doet? Hierdoor gingen mensen de ogen open. Ik hoorde uitspraken als: nu ik dit weet, moet ik dingen echt anders gaan doen in mijn werk."

Karen Dontje

Humanitas DMH, begeleider van de LVB-experience

Zorg- en Veiligheidshuis Rotterdam-Rijnmond (ZVHRR)

Het ZVHRR is een regionaal samenwerkingsverband dat zich richt op de aanpak van complexe, domein overstijgende problematiek. Partners uit de bestuurlijke-, zorg-, straf- en civiele keten werken hierin samen aan een doorbraak in de meest complexe casussen. Het gaat dan om personen en gezinnen met problemen op meerdere vlakken, die meer nodig hebben dan straf of zorg alleen.

Zorg- en Veiligheidshuis Zuid-Holland Zuid

Het Zorg- en Veiligheidshuis Zuid-Holland Zuid is een netwerkorganisatie die, in samenwerking met de partners uit het bestuurlijke, justitiële en zorgdomein, complexe en domein overschrijdende problematiek aanpakt. Hiermee draagt het Zorg- en Veiligheidshuis Zuid-Holland Zuid effectief bij aan het borgen en versterken van de duurzame veiligheid en leefbaarheid binnen de regio Zuid-Holland Zuid. Het bundelen van krachten met de verschillende ketenpartners stelt ons in staat om een effectieve aanpak op maat te bieden bij complexe en ernstige problematiek van burgers.

VeiligheidsAlliantie regio Rotterdam (VAR)

De VeiligheidsAlliantie regio Rotterdam (VAR) is een samenwerkingsverband van 25 gemeenten, de politie en het Openbaar Ministerie binnen de eenheid Rotterdam. De VAR functioneert binnen de regio als platform om kennis en ervaring te delen. Daarnaast ondersteunt de VAR regionale samenwerking tussen partners door actief te signaleren, agenderen, initiëren en verbinden. Daarbij houdt de VAR oog voor de diversiteit van de veiligheidsproblematiek in de regio. De aanpak is uiteindelijk altijd het meest gebaat bij lokaal maatwerk.

Regionaal Informatie- en Expertise Centrum (RIEC)

Het Regionaal Informatie- en Expertise Centrum (RIEC) Rotterdam is een samenwerkingsverband met de gemeenten in de regio Rotterdam, politie, Openbaar Ministerie, Belastingdienst, FIOD, Douane, Koninklijke Marechaussee, UWV, inspectie SZW, IND, NVWA en provincie Zuid-Holland. Samen ondersteunen wij de integrale aanpak van georganiseerde ondermijnende criminaliteit. Ons hoofddoel is het tegengaan (voorkomen en bestrijden) van de ondermijnende effecten van zware en georganiseerde criminaliteit en het weerbaar maken van de overheid, andere partners en de samenleving als geheel tegen ondermijnende invloeden. Het RIEC Rotterdam is georganiseerd als een netwerk en bestaat feitelijk uit alle partners die hierin samenwerken. Het samenwerkingsverband wordt ondersteund door het bureau RIEC.

